

การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์สาระประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาร่วมกับการโค้ช

Development of Grade 9 Students' Analytical Thinking Ability in History using CIPPA Model with Coaching

กานตพงศ์ จันทรวงศ์*

Kantapong Jantong

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน

วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต, ปทุมธานี, 12000

Master degree student in Curriculum and Instruction Program

Suryadhep Teachers College, Rangsit University, Pathum Thani, 12000

*Corresponding author e-mail: kantapongj61@rsu.ac.th

ศรีสมร พุ่มสะอาด

Sresamorn Pumsa-Ard

วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต, ปทุมธานี, 12000

Suryadhep Teachers College, Rangsit University, Pathum Thani, 12000

(Received: March 14, 2020; Revised: May 3, 2020; Accepted: May 12, 2020)

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed. Methods Research) บูรณาการการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการโค้ช เทียบกับระดับคะแนนของโรงเรียนร้อยละ 60 2) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการโค้ช ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการโค้ชในการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียน 38 คน ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากการจัดฉาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน 2) แบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ ใช้วัดก่อนและหลังเรียนและ 3) ประเด็นสำหรับสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับการโค้ช เก็บข้อมูลโดยทดลองจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นเวลา 4 สัปดาห์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยโดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent และการวิเคราะห์เนื้อหาสำหรับข้อมูลการสัมภาษณ์

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์สูงกว่าร้อยละ 60 ขึ้นไป จำนวน 27 คน (71.05 %) 2) นักเรียนส่วนมากมีคะแนนในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ร้อยละ 97.36 และนักเรียนทั้งชั้นมีคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นว่ามีประสิทธิภาพในการคิดวิเคราะห์สูงขึ้นจากการใช้รูปแบบซิปปาและมีครูเป็นโค้ช

คำสำคัญ: การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์, ประวัติศาสตร์, รูปแบบการสอนซิปปา, การโค้ช

Abstract

This research is the Mixed Methods Research (a quantity research and qualitative research). The purpose of this research were to: 1) study students' analytical thinking ability of grade 9 after being instructed by the CIPPA model with coaching and compare with the school's average academic score of 60%, 2) compare students' analytical thinking ability for grade 9 before and after being instructed by the CIPPA model with coaching 3) survey students' opinion after being instructed by the CIPPA model with coaching to develop students' analytical thinking. The example group was 38 students of 1 class studying in term 2 in 2019 that was cluster random sampling by drawing lots. Research instruments were 1. 4 lesson plans 2. An analytical thinking

achievement test (30 questions) used as a pre-test and post-test including students' opinion interview after being instructed by CIPPA model with coaching. 3. Point for interview students' opinion after being instructed by CIPPA model with coaching. Data collection was experimented by myself for 4 weeks. Data and statistics were analyzed by mean score, SD, t-test and data content analysis.

The results revealed that 27 students (71.05%) had higher analytical thinking scores than the school's average score of 60%. 97.36% of the students scored higher on the post-test than on the pretest. All students' analytical thinking ability scores were higher with a significant level of 0.01. According to the interview result, students thought their analytical thinking ability was higher after being treated with the CIPPA model and coached by teachers.

Keywords: Analytical thinking ability, History, CIPPA model, Coaching

ความเป็นมา

โลกปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วสืบเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ ของทุกภูมิภาคเข้าด้วยกัน กระแสการปรับตัวทางสังคมที่เกิดขึ้นส่งผลต่อวิถีการดำรงชีพของผู้นในสังคมอย่างทั่วถึง สำหรับในแวดวงการศึกษาคูจึงต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนเกิดทักษะซึ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีเป้าหมายที่สำคัญประการหนึ่งเพื่อพัฒนาทักษะการคิดระดับสูงและเพื่อเตรียมพร้อมในการแก้ไขปัญหาใหม่ของโลกอนาคตด้วยการออกแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวทางและวิธีการใหม่ๆ ให้ตอบสนองทักษะที่จำเป็น (สุพรรณิ ชาญประเสริฐ, 2558: 14) สอดคล้องกับ พงศธร มหาวิจิตร (2558: 35) ที่กล่าวว่าทักษะที่จำเป็นและควรที่ควรมุ่งเน้นให้เกิดกับผู้เรียนในศตวรรษ ที่ 21 ได้แก่ ทักษะ การเรี ยนรู้ และ นวัตกรรม (Learning and Innovation Skills) มุ่งเน้นให้เกิดความสามารถในการคิดวิเคราะห์นำไปสู่การสร้างองค์ความรู้อย่างสร้างสรรค์ ตลอดจนการตัดสินใจ การดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ, 2551: 6,134 - 135) ผู้วิจัยเป็นครูจัดการเรียนรู้ในสาระประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นสาระที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ซึ่งเป็นวิชาว่าด้วยเหตุการณ์ความเป็นมา ตลอดจนเรื่องราวของประเทศชาติเป็นต้น (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2554) จากการศึกษาติดตามพฤติกรรม

การเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มที่สอนเป็นเวลา 2 ปี คือ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2560 ถึงปีการศึกษา 2561 ซึ่งผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนด้วยตนเองทำให้พบว่านักเรียนกลุ่มดังกล่าวมีพฤติกรรมการเรียน ไม่ได้ฝึกทักษะการคิด การแก้ปัญหา ไม่ตื่นตัวในการเรียน เรียนรู้เพื่อท่องจำและนำไปสอบ ขณะเดียวกันครูผู้สอนมักเน้นการสอนแบบบรรยาย เล่าเรื่อง ทำให้นักเรียนขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็น การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เกิดความเบื่อหน่ายไม่เห็นความสำคัญของการเรียนประวัติศาสตร์ซึ่งเกิดขึ้นโดยทั่วไปผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวพบว่าผู้ศึกษาและทำการวิจัยโดยนำรูปแบบชิปปา (CIPPA model) ของทีศนา แคมมณี (2548) ที่ได้พัฒนามาจากประสบการณ์ที่ได้ใช้แนวคิดทางการศึกษาต่างๆ ได้แก่ วันเพ็ญ กลิ่นอ่อน (2559: 115 - 116) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามพบว่า การเรียนตามรูปแบบนี้สามารถกระตุ้นการคิดวิเคราะห์ให้นักเรียนในระดับหนึ่ง

แม้ว่าจะมีงานวิจัยที่ใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปาที่พบว่าสามารถพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ได้ในปัจจุบันพบว่านักการศึกษาและนักวิจัยมีความคิดที่จะนำเทคนิคและรูปแบบการสอนใหม่ๆ มาพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการคิดขั้นสูงสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพโดยเฉพาะศักยภาพในการเรียนรู้ด้วยตนเอง แนวทางการสอนในยุคปัจจุบันเน้นตามแนวทางศตวรรษ

ที่ 21 ได้ให้ความสำคัญกับตัวครูผู้สอนด้วยซึ่งครูยุคใหม่ต้องมีคุณภาพ มีทักษะในการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนจะต้องอยู่ในฐานะการเป็นโค้ช โดยที่การโค้ชเป็นการพัฒนาศักยภาพด้านการคิดของผู้เรียน การโค้ชเป็นการใช้เทคนิควิธีการต่างๆ กับผู้เรียนเพื่อให้เกิดแรงบันดาลใจที่จะเรียนรู้และนำไปสู่การความสนใจเกิดการศึกษาแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจนนำไปสู่การเรียนรู้ที่สามารถบรรลุตามเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการคิดที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ (วิจัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา, 2562: 1) สอดคล้องกับวิจารณ์ พานิช (2555: 15-20) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ครูต้องเปลี่ยนจากผู้สอนเป็นโค้ช ดังนั้นการเปลี่ยนบทบาทของครูจากผู้สอนเป็นโค้ช จึงเป็นหลักการสอนที่สำคัญที่ครูนำไปออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่คอยอำนวยความสะดวกแก่นักเรียน ซึ่งการเรียนรู้ของนักเรียนจะต้องเริ่มเรียนรู้จากการปฏิบัติ และเรียนรู้ด้วยสมองของตนเองโดยที่กิจกรรมการเรียนรู้จะเป็นสิ่งที่ทำให้นักเรียนเกิดทักษะที่สำคัญในการดำเนินชีวิต ในขณะที่ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562: 16) ได้กำหนด นโยบายของการพัฒนาการศึกษาว่าการปรับเปลี่ยนครูให้มีความสามารถ มีคุณภาพในการจัดการศึกษา ครูจะต้องเปลี่ยนบทบาทจากครูผู้สอน เป็น โค้ช หรือผู้อำนวยการเรียนรู้ซึ่งมีผู้สนใจได้นำเทคนิคการโค้ชไปทำการจัดการเรียนรู้ เช่น การโค้ชใช้กระบวนการคิดและกระบวนการทางปัญญาของตนเองในการเรียนรู้การปฏิบัติงาน รับรู้ และตัดสินใจด้วยตนเองเพื่อที่จะพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนนำไปสู่ความสามารถในการเรียนรู้ ด้วยการนำตนเอง ผู้วิจัยในฐานะผู้จัดการเรียนสาระประวัติศาสตร์จึงเห็นความสำคัญที่จะทดลองนำรูปแบบการสอนแบบชิปามาผสมผสานบูรณาการร่วมกับเทคนิคการโค้ชมาใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ เรื่องการปกครองของไทยสมัยรัตนโกสินทร์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้

รูปแบบชิปาร่วมกับการโค้ช เทียบกับระดับคะแนนของโรงเรียนร้อยละ 60

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปาร่วมกับการโค้ช ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เป็นรายบุคคลและทั้งชั้น

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้รูปแบบชิปาร่วมกับการโค้ชในการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 7 ห้อง จำนวนนักเรียน 271 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 38 คน สุ่มจากนักเรียน 7 ห้อง ด้วยวิธีการสุ่มแบบกลุ่มใช้เป็นกลุ่มทดลองในการจัดการเรียนรู้ สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์กลุ่มเลือกจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนอยู่ในกลุ่มที่มีคะแนนสูง 4 คน (คะแนนระหว่าง 83 - 100) กลุ่มที่มีคะแนนปานกลาง 4 คน (คะแนนระหว่าง 63 - 67) และกลุ่มที่มีคะแนนต่ำ 4 คน (คะแนนระหว่าง 27 - 43)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. เครื่องมือสำหรับใช้ในการทดลองจัดการเรียนรู้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปาร่วมกับการโค้ช สาระประวัติศาสตร์ เรื่อง การปกครองของไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 แผน ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การสถาปนากรุงเทพมหานคร แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การปกครองของไทยสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 และ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การปกครองในสมัยประชาธิปไตยจนถึงปัจจุบัน โดยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปาร่วมกับการโค้ช ได้แก่ การทบทวนตรวจสอบความรู้เดิม การสร้าง

แรงบันดาลใจและความรู้ใหม่ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสรุปและตัดสินใจ การนำเสนอผลงานและประเมินผล การประยุกต์ใช้ความรู้ ตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ซึ่งมีค่าความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับวัตถุประสงค์(Index of Item – Objective Congruence : IOC) ทั้ง 4 แผนมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ซึ่งถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนสามารถนำไปใช้ได้เนื่องจากมี IOC มากกว่า 0.50

2. แบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับใช้วัดก่อนและหลังเรียน แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เกี่ยวกับแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และตอนที่ 2 เกี่ยวกับแบบปรนัยชนิดจับคู่ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความความเที่ยงตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ผลการตรวจสอบค่า IOC พบว่าข้อสอบมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ทั้ง 30 ข้อ นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คนที่เรียนสาระประวัติศาสตร์ เรื่องการปกครองของไทยสมัยรัตนโกสินทร์ และตรวจสอบคุณภาพ พบว่ามีค่าความยากระหว่าง 0.20 – 0.72 ค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ 0.20 – 0.39 และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับ เท่ากับ 0.96

3. ประเด็นในการสัมภาษณ์กลุ่ม ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นเพื่อถามความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อการใช้รูปแบบชิปาร่วมกับการโค้ชในการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยผ่านการแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 2 ระยะ คือ ระยะแรกการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปาร่วมกับการโค้ช กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งแสดงรายละเอียดดังนี้ 1) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เวลาประมาณ 40 นาที 2) จัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปาร่วมกับการโค้ช จำนวน 4 แผนกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใช้เวลา 4 สัปดาห์ 3) นำแบบทดสอบวัด

ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เวลาประมาณ 40 นาที 4) คัดเลือกนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน เพื่อสัมภาษณ์กลุ่ม โดยเลือกนักเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 12 คนแบ่งเป็น 3 กลุ่มละ 4 คน ได้แก่นักเรียนที่มีคะแนนสอบหลังเรียนสูง (4 คน) คะแนนระดับปานกลาง (4 คน) และคะแนนระดับต่ำ (4 คน) โดย นัดนักเรียนมาให้การสัมภาษณ์กลุ่ม สอบถามความคิดเห็นตามประเด็นที่กำหนดแต่ละกลุ่มละประมาณ 20 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดย 1) คำนวณหาค่าร้อยละของคะแนนผลการทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนเทียบกับระดับคะแนนของโรงเรียน 2) คำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (T-test แบบ Dependent) และ 3) วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีการการใช้รูปแบบชิปาร่วมกับการโค้ชจากการสัมภาษณ์แบบกลุ่มโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

1. ระดับผลการเรียนรู้ (ร้อยละ 60) พบว่า นักเรียน 27 คน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 คิดเป็นร้อยละ 72.97 จำแนกได้ดังนี้ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ อยู่ในระดับดีเยี่ยม จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับดีมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.52 ระดับดี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.14 ระดับค่อนข้างดีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 และระดับปานกลางจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05

2. นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบชิปาร่วมกับการโค้ช จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 97.36 มีนักเรียนจำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 2.63 ที่มีผลคะแนนหลังเรียนต่ำกว่าก่อนเรียน ผลการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ของคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปาร่วมกับการโค้ชของนักเรียนทั้งชั้นปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ของคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับการโค้ช

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	38	30	10.21	2.97	10.71**	0.01
หลังเรียน	38	30	19.73	4.71		

จากตาราง พบว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนทั้งชั้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. จากการสัมภาษณ์กลุ่มนักเรียนจำนวน 12 คน โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รู้สึกชอบและประทับใจในระหว่างการทำกิจกรรมที่มีอาจารย์ผู้สอนคอยเดินให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ทำให้นักเรียนกล้าพูดกล้าแสดงออกมากขึ้น เกิดความมั่นใจในการทำงาน รู้สึกอบอุ่นและสามารถพัฒนาความคิด การเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้ได้ข้อมูลใหม่ๆ ตลอดจนการใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและอาจารย์ผู้สอน เป็นการทบทวนความรู้และสามารถช่วยเหลือเพื่อนในชั้นเรียนได้และการจัดการเรียนรู้แบบดังกล่าวเหมาะสมกับรายวิชาที่มีเนื้อหามาก เช่น วิชาในกลุ่มสาระสังคมศึกษา กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ แต่ควรมีการสอนทั้งการบรรยายและการทำกิจกรรมควบคู่ไปและจากการจัดกิจกรรมดังกล่าว นักเรียนเห็นว่าสามารถพัฒนาความสามารถในการจำแนกแยกแยะ การคิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์และการสรุปตัดสินใจได้ดีขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สาระประวัติศาสตร์ จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับการโค้ชของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เปรียบเทียบกับระดับคะแนนของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง แบ่งได้ดังนี้ ผลการเรียนรู้ในระดับดีเยี่ยม คะแนน 80 – 100 มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 25.92 อยู่ในระดับดีมาก คะแนน 75 – 79 มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 14.81 อยู่ในระดับดี คะแนน 70 – 74 มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 18.51 อยู่ในระดับค่อนข้างดี คะแนน 65 – 69 มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 และอยู่ในระดับปานกลาง คะแนน 60

– 64 มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 29.62 รวมทั้งสิ้น มีนักเรียนที่เป็นตามเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ60) จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 71.05 สามารถอภิปรายผลได้ว่าอาจเป็นเพราะการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ซิปปาร่วมกับการโค้ชทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้กระบวนการทางสติปัญญาตลอดจนการทำ ความเข้าใจกับการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม สามารถสรุปความรู้ด้วยตนเอง ในขณะที่อาจารย์ผู้สอนได้ใช้เทคนิควิธีการต่างๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ สนใจอยากเรียนรู้อยากปฏิบัติกิจกรรม ให้ความสำคัญกับผู้เรียน ทั้งการให้คำแนะนำการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นการคิด วิเคราะห์ คอยรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมองเห็นความสามารถของตนเอง นำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้ สอดคล้องกับอังสนา เข้มไคร (2552: 113) ได้พัฒนารูปแบบ การเรียนรู้เรื่องพันธะเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนซิปปาและการสอนแบบร่วมมือ โดยผู้วิจัยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น เทคนิคจิกซอว์ เทคนิคเกมการแข่งขัน เทคนิคการทำงานเป็นทีม เทคนิคการเขียนแผนผังมโนคติ เป็นต้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น เช่นเดียวกับอุษาพร เสวกวิ (2562: 13) ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดของโมเดลซิปปา ส่งผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งในส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พัฒนาการทางร่างกายและสังคมจากการทำงานหรือฝึก ปฏิบัติรวมทั้งมีการพัฒนากระบวนการคิดและส่งเสริมให้ ผู้เรียนมีคุณลักษณะของการใฝ่รู้และเรียนรู้ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง และ Dennis, Kaumba, & Jack, (2014: 10) ได้ศึกษาทดลองเพื่อทดสอบประสิทธิภาพของการสอนที่เน้น แผนที่แนวคิดเปรียบเทียบกับวิธีการสอนแบบดั้งเดิม เพื่อวิเคราะห์ผลของการสอนที่เน้นแผนที่แนวคิดสู่ความสำเร็จทางวิชาการ การทดลองพบว่าการสอนที่เน้นการ

ทำแผนที่แนวคิดมีผลเชิงบวกต่อการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษานักเรียน ($ES = 1,119; P < 0.005$) เมื่อพิจารณาจากประชากรของประเทศพบว่าผลของการสอนที่เน้นการทำแผนที่แนวคิดส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จสูงกว่าวิธีการสอนแบบเดิม

2. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์สาระประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับการโค้ช ก่อนและหลังเรียน พบว่ามีนักเรียนจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 97.36 มีผลคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ 0.01 และพบว่านักเรียนจำนวน 1 คนที่มีผลการเรียนหลังเรียนต่ำกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้จากการวิจัยอภิปรายได้ว่าเพราะนักเรียนคนดังกล่าวเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำทุกรายวิชาและมีพฤติกรรมการเรียนที่ไม่ตั้งใจต่อการเรียน การปฏิบัติกิจกรรม นอกจากนี้ นักเรียนยังอยู่ในโครงการช่วยเหลือของอาจารย์แนะแนว ดังนั้นการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับการโค้ชสามารถพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนได้ สอดคล้องกับมินตรา กันคำ (2559: 98–99) ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบชิปปาร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่าการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ของผู้เรียนได้มีการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทั้งเพื่อนครู นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้และจากการวิเคราะห์นักเรียนมีผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 72.95 ขณะเดียวกันสุธาธินี มั่งมูล (2558: 114) ได้ศึกษาผลของรูปแบบการเรียนรู้แบบชิปปาร่วมกับการเรียนรู้แบบทำนาย - สังเกต - อธิบาย ต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์โดยใช้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนเท่ากับ 13.50 คิดเป็นร้อยละ 45.00 และคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 26.10 คิดเป็นร้อยละ 86.00 ในขณะที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ Spindler (2015: 216) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการเนื้อหาทางการ

เกษตรและวิทยาศาสตร์โดยใช้กระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบว่ากระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพสำหรับการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในระดับสูงขึ้น ผลการวิจัยพบว่าโดยรวมและกระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้ความรู้และความเข้าใจในการเรียนสูงขึ้นและมีความสำคัญทางสถิติ

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับการโค้ชในการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ พบว่า นักเรียนกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนจะเห็นด้วยกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดการเรียนรู้ แต่นักเรียนกลุ่มเก่งจะไม่ค่อยเห็นด้วยการเรียนรู้ด้วยตนเองและไม่ชอบการทำกิจกรรมกลุ่มที่นักเรียนกลุ่มเก่งให้ความเห็นว่าการทำกิจกรรมกลุ่มทำให้นักเรียนกลุ่มอ่อนไม่ได้พัฒนาตนเองแต่ภาระงานจะไปอยู่ที่กลุ่มเก่งและนักเรียนเลือกที่จะปรึกษาอาจารย์ผู้สอนโดยตรงในระหว่างทำกิจกรรมนักเรียนรู้สึกประทับใจในการให้คำแนะนำของอาจารย์อย่างใกล้ชิด เกิดความมั่นใจในการทำกิจกรรมมากขึ้น ได้พัฒนาตนเองและเห็นถึงความเอาใจใส่ของอาจารย์ผู้สอนและได้ให้ความเห็นว่าการเรียนการสอนควรมีทั้งการบรรยายและการทำกิจกรรมควบคู่ไปและจากการจัดกิจกรรมดังกล่าวนักเรียนเห็นว่าสามารถพัฒนาความสามารถในการจำแนกแยกแยะ การเชื่อมโยงความสัมพันธ์และการสรุปตัดสินใจได้ดีขึ้น สอดคล้องกับวันเพ็ญ กลิ่นอ่อน (2559: 115–116) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านบรรยากาศการเรียนการสอนและประโยชน์ที่ได้รับ เช่นเดียวกับจุฬารัตน์ หัวหาญ, อรชร อินทองปาน (2554: 172) ได้ทำการวิจัยและพัฒนาแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติงานด้านการบริการสุขภาพจากการศึกษาพบว่าผู้ใช้ระบบการโค้ชและผู้รับบริการระบบการโค้ชมีความพึงพอใจสูงต่อการใช้รูปแบบการโค้ชและการใช้รูปแบบการโค้ชส่งผลให้พยาบาลใหม่มี

ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับ ดวงหทัย โสมไชยวงค์ (2557: 310–320) ได้ศึกษาพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะครูประถมศึกษาของนักศึกษาวิชาชีพครู ผลวิจัยพบว่านักศึกษามีความสามารถในการจัดเรียนรู้สูงขึ้นและมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการสอนอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่าครูควรวางแผนเรื่องการใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมเพียงพอต่อการจัดกิจกรรม
2. ครูผู้สอนควรเตรียมคำถามเพื่อใช้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้รวมถึงคำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิด
3. ในการทำกิจกรรม เนื่องจากผู้เรียนมีความแตกต่าง ครูควรอธิบายขั้นตอนในการทำกิจกรรมต่างๆ โดยละเอียดรวมถึงการแบ่งบทบาทหน้าที่ภายในกลุ่ม
4. ครูผู้สอนต้องมีความอดทนและรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของนักเรียนอย่างตั้งใจเพื่อให้นักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2551). *หลักสูตรสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนนุสสรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). *นโยบายการจัดการศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 9 มิถุนายน 2562 จาก <https://www.obec.go.th/wp-content/uploads/2018/10/OBECPolicy62.pdf>
- จุฬารัตน์ หัวหาญ และอรชร อินทองปาน. (2554). การวิจัยและพัฒนารูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติงานด้านการบริการสาธารณสุข. *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข*, 25(1), 167-175.
- ดวงหทัย โสมไชยวงค์. (2557). *การพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะครูประถมศึกษาของนักศึกษาวิชาชีพครู พุทธศักราช 2557* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิศนา ขัมมณี. (2548). *การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซีปปา (CIPPA MODEL)*. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- พงศธร มหาวิทยาลัย. (2558). ปรับวิธีการออกแบบการเรียนรู้เพื่อผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. *นิตยสารสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*, 43(192), 35-37.

มีความสุขกับการเรียน กล้าพูด กล้าแสดงออกทั้งทางพฤติกรรมและทางความคิด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบซีปปา ร่วมกับการโค้ชไปใช้จัดการเรียนรู้กับวิชาอื่นๆ เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์
2. ควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบซีปปา ร่วมกับการโค้ชไปจัดการเรียนการสอนร่วมกับวิธีการสอนแบบอื่น เพื่อพัฒนานักเรียน
3. ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีปปา ร่วมกับการโค้ชไปทดลองจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้หรือหาคุณภาพด้านอื่น
4. ควรศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบซีปปาร่วมกับการโค้ชของนักเรียนเพื่อจะได้จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดและความสนใจของผู้เรียน
5. ควรทดลองนำวิธีการสอนแบบโค้ชไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างกัน เช่น เด็กเก่งกับเด็กอ่อน เพื่อพิสูจน์ว่าการโค้ชช่วยนักเรียนกลุ่มใดได้ดีมากกว่ากัน

- มินตรา กันคำ. (2559). การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนซิปปา ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วันเพ็ญ กลิ่นอ่อน. (2559). การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับเทคนิคคำถาม (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล. (2562). การโค้ชเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน. กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงค์การพิมพ์.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2554). ความหมายของคำว่าประวัติศาสตร์. สืบค้นเมื่อ 9 มิถุนายน 2562 จาก <http://www.royin.go.th/dictionary/>
- สุธาณี มิ่งมูล. (2558). ผลของรูปแบบการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับการเรียนรู้แบบทำนาย-สังเกต-อธิบาย ต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิทยาศาสตร์ศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- สุพรรณิ ชาญประเสริฐ. (2558). การออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวสะเต็มศึกษากับการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21. นิตยสารสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 43(192), 14-17.
- อังสนา เข้มไคร. (2552). การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เรื่อง พันธะเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปาและการสอนแบบร่วมมือ. วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 1(1), 85-92.
- อุษาพร เสวกวิ. (2562). แนวคิดในการสร้างแบบเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้โมเดลซิปปา. วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 17(2), 1-14.
- Dennis, L., Kaumba, C., & Jack, J. (2014) The Effect of Using Concept Mapping on student's Attitude and Achievement When Learning the Physics Topic of Circular and Rotational Motion. *European Journal of Physics Education*, 5(4), 10-29. สืบค้น 20 กรกฎาคม 2562, จาก <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1068159.pdf>
- Spindler, M. (2015). Science Integrating Learning Objectives: A cooperative Learning Group Process. *Journal of Agricultural Education*, 56(1), 203-220 สืบค้น 21 กรกฎาคม 2562, จาก <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1122820.pdf>